

mais latveešu oriģinalkomponists: viņš ar tautas dzeesmu harmonizešanu veen neapmeerinajās, bet komponeja veselu virkni patstāvigu dzeesmu. No viņa sacerejumeem daudzi nav nākuši klajā, un pirmās kompozīcijas, kuras reiz iznāca, nav vairs dabujamas. Pee tādām peeder „Austra“ 1., 2. un 3. burtnica, „Līgo“ (vīru koņu krājums), „Mortuos plango“, „Latvju tautas dzeesmu liktenis“, „Zalamana māc. 3. nodaļa“. Pēc „Deevs, svēti Latviju“ visvairak pazistama tautā Baumaņa „Trimpula“.

Savu mūža vakaru Baumaņu Karlis pavada Limbažos. Tas nav nō laimigajeem. Pēc Straumes Jāņa vārdeem, Baumaņa psichiskajā dzīvē bija kaut kas katastrofals atgadījēs. Par šo periodu Baumaņa dzīvē ziņas ir ļoti trūcīgas. Tās vēl jasavāc un jaņoskaidro. Miris Baumaņu Karlis 1905. g. 28. decembrī.

Beigsim šo peemiņas rakstiņu Akuratera vārdeem: „Lai noleecas mūsu karogi pār Baumaņu Karļa kapu, un viņa deevigais gars himnas skaņās lai sveicina visus cīnitajus, dzīvos un mirušos, ar uzvaru“.

J. Graubiņš.

Latvijas Augstskolas gada svētki tika nosvineti 28. novembrī. Tos atklāja Augstskolas rektors profesors Felsbergs ar šādu runu:

„Augsti godatee svētku veesi! Mīlee komilitoņi!

Atklādams Latvijas Augstskolas pirmos gadasvētkus, nevaru slēpt to dziļo uzbudinajumu, tās preecīgās jūtas, kas šodeen pilda manas krūtis. Spoža Augstskola brīvā Latvijā allāz bij manas jaunibas sapnis, bet toreiz šis sapnis likās esam tik tālu no pateesibas, ka nemaz necereju, ka manā mūžā viņš vēl varetu peepilditees. Bet — laiki mainas — leelais pasaules kaŗš un Kreevijas revolucija, laupidama, dzīvibu daudzeem tūkstošiem latveešu un likdamī cīteem daudzeem tūkstošiem grūti ceest, blakus neizteicami nelaimēi atnesa ari to labumu, ka radija apstākļus, kuļos brīva Latvija bij eespējama. Un brīvā Latvijā zinams, drīz radās ari sava augstskola. Šodeen preekš veena gada viņa tika dibinata, neskotot uz to, ka Latvija toreiz vēl atradās kašastāvoklī ar vairakām kaimiņu valstīm un ka leela daļa no viņas jaunatnes atradās uz robežas. Lai augstskola pilnīgi varetu nodotees savam uzdevumam: veicinat zinatni un audzinat nākamos tautas darbineekus, bij vajadzigs meers. Sobrīd ari šis mērkis ir sasneegts un peenācis laiks uz pagātnes drupām celt jaunu dižu kulturas ēku. Ap Latvijas Augstskolu čakli pulcejas studenti un profesori. Strādat, zinams, pirmos zemestros nebūs veegli; zinatniska biblioteka vēl ļoti maza, trūkst ari daudz citu mācības līdzekļu, bet akademiskā saime ir pārleecinata, ka ar laiku izdosees šos trūkumus novērst, ka Latvija zeedēs un zels un spēs savu augstskolu ari materieli nostādit tā, ka viņa lepni varēs stātees savām vecakām māsām līdzās.

No Augstskolas aprindām par Latvijas brīvibu kritušos rektors peemineja šādeem vārdeem:

„Latvijas Augstskolas pirmajos gadasvētkos nevaram nepeeminet tos Augstskolas audzekņus, kuļi Latvijas brīvibas dēļ ir zeedojuši savu cerības pilno dzīvibu. Vairaki no viņiem ir darijuši to tai laikā, kad Latvijas zvaigzne likās dzeestam un kad par Latvijas brīvibu eestājās tikai tee, kuļiem šī brīviba bij dārgaka par dzīvibu. — Latvijas atsvabi-

našanas kaŗs ir zelta lapa Latvijas vēsturē, kas skaļi leecina par to, cik daudz entuziasma un pašuzpurešanās spējas peemit mūsu tautai, un dod ceribu uz spožu nākotni".

Kā pirmos Latvijas Augstskolas goda beedrus uzņēma Krišjāni Baronu un Raini-Pleekšanu, šādos vārdos viņu nopelnus apzīmējot:

„Latvijas Augstskolas Organizacijas padome, pārleecinata, ka ap Augstskolu ir jāpulcē ne tikai tee vīri, kas pasneedz zinibas Augstskolas seenās, bet arī citi tautas darbineeki, kūreem ir sevišķi nopelni zinatnes, literatūras vaj mākslas laukā, nolēma jau Augstskolas pirmos gadasvētkus pušķot, pēveenojot akademiskai saimei dažus goda beedrus. Augstskolas vēribu it sevišķi greeza uz sevi divi vīri: Krišjānis Barons un Jānis Pleekšans-Rainis. Krišjānis Barons caur savu pašaizleedzīgo, sekmīgo darbibu latveešu tautas dzeesmas krājot un kārtojot. Zeedodams šim darbam visu savu mūžu, viņš to ir izpildījis tik ġeniali, ka mums tagad ir tāds tautasdzeesmu krājums, kāda nav neveenai citai tautai. Jānis Pleekšans — Rainis caur saveem bagateem nopelneem latveešu literatūras laukā. Dzejneeks ir puškojis lātveešu literatūru ar zeedeem, kas mūžam nevītīs. Dziļi eeskatidamees latveešu tautas dvēselē un izprazdmas viņas intimakās teeksmes, Rainis ir atradis visspilgtakās krāsas preekš šās dvēseles dzīves attēlošanas un vārdus, kas viszīmigaki izteic to, kas šo dvēseli preccina un skumdina. Rainis leelā mērā ir kuplinajis latveešu valodu un ka reti kāds cits modinajis viņas teeksmi un brīvību. Atzīdama šo divu vīru leelos nopelnus, Augstskolas Organizacijas padome nolēma godināt viņus ar augstako godu, ko viņa var pēsķirt, un izvēleja viņus par saveem pirmeem godabeedreem".

Skolotaju zeminara un valsts vidus skolas atklāšana Bērzainē pee Cēsim. 23. oktobrī š. g. tika bijušās Bērzaines (Birkenruh'as) gimnazijas ēkā atklāti skolotaju zeminars un valsts vidus skola. Pee atklāšanas bija klāt Izglītibas ministris docents J. Plāķis, Skolu departamenta direktors L. Ausejs, Latvijas augstskolas pedagoģiskās nodalas vaditajs docents A. Daugē, veetejo skolu, valdibas un sabeedrisko ēestāžu preekšstāvji, zeminara un vidus skolas pedagoģiskais personals, vecaki un 400 skolneeki, no kūreem 30 zeminara audzekņu.

Atklāšanas akts sākās ar garigo aktu, kuļu izpildīja mācītājs un ticibas mācību skolotājs P. Apkalns, kuŗš savā runā aizrādija, ka skolai, kuŗas galvenais mērķis kalpot izglītibai un zinibai, ir jakalpo arī audzinašanai, eedēstot cilveku sirdis cenšanos pēc visa daiļa, augsta un pateesa. Audzekņi, cenšoties pēc gaiša prāta, lai eemanto arī gudru sirdi, caur augstakā svētuma atzišanu. Tad nākošee skolotaji varēs nest gaismu un stiprumu tautai, un vidus skolas audzekņi, kas caur augstskolu nāks kā darbineeki savas tautas vidū, nesis paleekamu svētibu savai dzimtenei.

Direktors A. Smilga izteica pateicību Izglītibas ministrijai par to, ka ta kērusees pee skolas ēku atjaunošanas darba un rūpejusees par valsts vidus skolas un zeminara atvēršanu. Pateicās vecakeem, kas grib skolas pabalstit un nolēmuši nākt pretim apsildišanai ar malku. sumā aprādija, kādu stāvokli skolas ceņems pret svarigakeem audzinašanas jautajumeem. Religiskā jautajumā skolas turesees tālu no jeb kūreem